

گره گاه تاریخ !!

روزگار ما چه تلخ و ناگوار آمد
 بخت روز برگشت
 سیاهی ماندگار آمد
 دشمنان ریختند زهرسو
 از در و دیوار و کوه
 خون گرفت دامن دریا ، نهر و جو
 وای ازین جلادها ، بیمارها
 وای ازین هنگامه ها ، تکرارها
 زندگی سرد و سیاه چون سنگ شد
 همه کاره خاکفروش
 مزدورک بی ننگ شد
 رفت بر بند عاشقان ، آزادگان
 یا برون از مُلک گشتند
 چون دلشان تنگ شد
 باقیمانده مردمان در اسارت نیم نفس
 بال شکسته ، ناتوان کنج قفس
 حرف حرف مردم بیگانه شد
 اندوه و ماتم نصیب خانه شد
 دزد با فرمان او رهبر شده
 قاتل و خاین به خلق ، افسر شده
 وضع مردان را نامردان دون
 در پناه خنجر بیگانگان دشوار کند
 زن دادخواه را بنام شرع و دین

آن پلید بی خرد سنگسار کند
آرزوها در حصار سینه ها دلتنگ شد
گفتگو، بی گفتگو از جنگ شد
مزدوران در بزم باداران خویش
گرم خونخواری و نوشانوش بیش
غافل از جوشش خشم توده ها
آتش توفانی ناسوده ها
مادران و پدران آنسوی میدان جنگ
بهر نسل دیگری ، آیندگان
قصه میگویند :

از شهامت ، از غرور از نام و ننگ
دختران عاشق و شیدای عشق
یادگار یار مبارز خود را
روی سینه میفشارند ، پُر ز درد
تا نگردد شعله های خشم سرد
تا گلوگرم از دم فریاد است
تا به کوه بیستون فرهاد است
خون هر فرهاد
قصه ی عشق شیرین دارد
داستان جانبازی هر آزاده را
در حافظه اش
تاریخ این سرزمین دارد .
(؟)